

neváč však nižšie súdy prisúdily žalobníkovi len 5% úroky a to iba odo dňa žaloby — 10. decembra 1932 — bolo v tomto smere dovolacej žiadosti žalobníka čiastočne vyhobené priznaním úrokov už od 1. januára 1932 a to 6% v smysle čl. 287.277 a 273 odst. 1 obch. zák., platného v Čechách, lebo poverenie žalobníka treba — pri naprostom nedostatku protidôkazu — so strany žalovaných obchodných firiem pokladať za obchodný úkon.

Čís. 15875.

Interlokálne právo.

Nárok na odškodné pre svedenie pod sľubom manželstva, posudzovaný podľa § 1328 obč. zák. (§ 506 rak. tr. z.), premlčuje sa v trojročnej premlčacej lehote § 1489 obč. zák. počnúc od odoprenia splniť manželský sľub.*)

(Rozh. zo 17. februára 1937, Rv III 854/36.)

Žalobkyňa domáhala sa na žalovanom žalobou, založenou na ustanovenie § 1328 všeob. obč. zák. (§ 506 rak. tr. zák.) odškodného za to, že ju v r. 1925 na Morave pod sľubom manželstva sviedol. Žalovaný bránil se medzi iným tým, že žalobný nárok je premlčaný, lebo žaloba podaná bola až 11. marca 1935, tedy nie v trojročnej lehote § 1489 všeob. obč. zák.

Súd I. stolice žalobu zamietol. Odvolací súd jeho rozsudok zmenil a žalobkyni odškodné prisúdil. Dotyčne námietky premlčania uviedol odvolací súd v dôvodoch svojho rozhodnutia toto: Námietka žalovaného, že žalobný nárok je premlčaný, neobstojí. § 1489 všeob. obč. zák. (súdený prípad má byť podľa pravidiel interlokálneho práva posudzovaný podľa práva platného v historických zemiach) ustanovuje síce, že každá žaloba o odškodné premlčuje sa v 3 rokoch; v súdenom prípade však je zistené, že žalovaný až do roku 1933 žalobkyni stále sľuboval manželstvo a preto žalobkyňa zvedela až v roku 1933, že jej vznikla škoda. Žaloba podaná bola tedy dňa 11. marca 1935 včas.

Najvyšší súd nespoznal zákonného dôvodu, aby bol rozsudok odvolacieho súdu zmenený, zbavený účinnosti alebo rozviazaný.

Čís. 15876.

O nároku na náhradu škody, vyvodzovanom z toho, že žalovaný erár obmyselne viedol bernú exekúciu na majetok patriaci nie daňovému dlžníkovi, ale žalobníkovi, príslušný je rozhodovať krajský súd civilný v Prahe (zák. č. 4/1918 Sb. z. a n.).)**

(Rozh. z 18. februára 1937, R IV 471/36.)

*) Srovn. Úr. sb. č. 2006.

***) V tomže smysle: Sb. n. s. č. 5295.

Žalobník domáhal sa žalobou u krajského súdu v U. odškodného na Čsl. štáte na tom základe, že berný úrad v T. obmyselne viedol na jeho majetok bernú exekúciu pre daňové dlhy Andreje J. a tým mu spôsobil škodu. Žalovaný štát namietal, že spor patrí podľa zák. č. 4/1918 Sb. zák. a nař. pred krajský súd civilný v Prahe.

Súd I. stolice spor pre sporu prekážajúcu okolnosť § 180 č. 3 Osp. zastavil, rekurzný súd jeho usnesenie zmenil a námietku žalovaného štátu zamietol.

Najvyšší súd obnovil usnesenie súdu I. stolice.

Dôvody:

Správne je stanovisko žalovanej strany proti odôvodneniu napadnutého usnesenia, lebo z rozhodnutia Najvyššieho súdu Úr. sb. č 2006, tam citovaného, plynie pravý opak toho, čo z neho súd II. stolice vyvodzuje, totiž to, že žalobný nárok, ktorý bol rozhodnutím č. 2006 posudzovaný, nemal vôbec do činenia s konaním alebo opominutím finančných úradov a k o t a k ý c h.

Žalobný nárok na odškodné opiera sa o to, že berný úrad v T. ako orgán štátnej finančnej správy, vymáhajúc bernou exekúciou proti Andrejovi J. ním dlžné dane a poplatky, zabavil úrodu z nehnuteľnosti, ktorá nehnuteľnosť síce patrí daňovému dlžníkovi, na ktorej však má žalobník vložené požívacie právo, a že tak, vediač o tejto skutočnosti už odporu žalobníkom podaného, o b m y s e ľ n e viedl exekúciu na jeho majetok, čím mu vznikla údajne škoda.

Zo spisov č. C II 1156/34 okresného súdu v T. je patrné, že žalobník už vyčerpal svoje právo, určené v 2. odst. § 357 zák. č. 76/1927 Sb. z. a n., podavši tam spomenutú nárokovú žalobu, o ktorej bolo už pravoplatne rozhodnuté.

Pri tomto stave vecí o samotne podanej žalobe na odškodné z úkonov berného úradu, ako orgánu finančnej svrchovanosti štátu, je krajský súd civilný v Prahe výlučne príslušným k rozhodnutiu podľa zákona č. 4/1918 Sb. z. a n.

Čís. 15877.

Útraty sporu, o ktorých bol učinенý sudcovský výrok teprv po započatí vyrovnacieho pokračovania, nie sú dotknuté vyrovaním.*)

(Rozh. z 18. februára 1937, R III 54/37.)

Súd I. stolice usnesením zo dňa 16. novembra 1936 nariadil uhradzovaciu exekúciu na vydobytie 2.000 Kč istiny s úrokami a 579 Kč 20 h útrat sporu a na vypratanie a odovzdanie štrkovej bane. Súd II. stolice rekurzu exekúta čiastočne vyhovel a žiadosť o povolenie exekúcie, pokiaľ sa vzťahovala na vydobytie hore uvedených súm, za-

*) V tomže smysle: Sb. n. s. č. 7392.